

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1SKomp/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116205021
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Naď
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1116205021.1

Uznesenie

Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky zložený z predsedu senátu JUDr. Pavla Naďa (sudcu spravodajcu) a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., Mgr. Dušana Čima, JUDr. Jaroslavy Fúrovej, JUDr. Nory Halmovej, JUDr. Jany Haluškovej, Mgr. Michala Novotného a prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD., v kompetenčnom spore medzi Krajským súdom v Bratislave a Okresným súdom Bratislava I, vo veci žalobcu: MAC TV s. r. o., so sídlom Brečtanová 1, 831 01 Bratislava, IČO: 00 618 322, zast.: ADAUS, s.r.o., so sídlom Miletičová 5B, 821 08 Bratislava, IČO: 36 731 544, proti žalovanému Rada pre mediálne služby, so sídlom, Palisády 36, 811 06 Bratislava, o ochranu práva rovnakého zaobchádzania, naposledy vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1S/339/2021, takto

rozhodol:

Na prejednanie veci j e daná právomoc správneho súdu.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I z 29. februára 2016 sa žalobca na základe zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „antidiskriminačný zákon“) domáhal uloženia povinnosti žalovanému: 1/ zdržať sa pri výkone právomocí rozdielneho zaobchádzania, 2/ na vlastné náklady sa písomne ospravedlniť, zaslaním písomného ospravedlnenia na adresu sídla žalobcu v znení uvedenom v žalobe.

2. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) podaním sp. zn. 8C/23/2016 z 20. decembra 2021 postúpil vec Krajskému súdu v Bratislave, citujúc ustanovenia § 6 ods. 1, § 10 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) a § 3, § 40, § 43 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) konštatujúc, že na prejednanie a rozhodnutie v predmetnej veci je príslušný je Krajský súd v Bratislave.

3. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) podaním z 3. februára 2021 č. k. 1S/339/2021-1256 s postúpením veci vyslovil nesúhlas, keďže podľa jeho mienky sa na konania vo veciach antidiskriminačných sporov vzťahuje druhý diel tretej časti CSP, a preto ide o súkromnoprávnu vec. V tomto smere krajský súd poukazoval aj na skutočnosť, že žalobca sa podanou žalobou nedomáhal prieskumu rozhodnutia orgánu verejnej správy, ale ochrany jeho práv podľa antidiskriminačného zákona. Krajský súd okresnému súdu vyčítal aj procesný postup, ktorý pri postúpení veci zvolil; najmä skutočnosť, že neustálil predmet konania, vec nepostúpil uznesením a nezdôvodnil, prečo má byť v prejednávanej veci príslušný správny súd.

4. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „kompetenčný senát“) zriadený podľa §11 CSP a rozhodujúci podľa § 8 ods. 1 CSP preto prejednal predložený kompetenčný spor ako spor o právomoc, ktorý vznikol medzi správnym súdom a iným súdom podľa § 18 ods. 4 SSP.

5. Podľa § 3 CSP súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

6. Podľa § 4 CSP iné spory a veci prejednávajú a rozhodujú súdy, len ak to ustanovuje zákon.

7. Osobitnou podkategóriou právomoci súdov sú veci, ktoré sú ustanovené v zákone č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“).

8. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom a podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

9. Kompetenčný senát už vo svojej judikatúre uviedol, že pre vymedzenie pojmu súkromnoprávneho sporu a súkromnej veci v zmysle § 3 CSP nie je rozhodujúci petit žaloby (návrhu), ale zásadne príslušná hmotnoprávna úprava právneho vzťahu, z ktorého vznikajú či majú vzniknúť práva alebo povinnosti, ktoré sú predmetom sporu v danej veci (porovnaj napríklad uznesenia sp. zn. 1SKomp 2/2021, 1SKomp 3/2021 a 1SKomp 6/2021). Podobne potom už skôr judikoval, že ak primárny pôvod úpravy posudzovaného právneho vzťahu spadá do sféry verejného práva, pre rozlíšenie, či v konkrétnej veci je daná právomoc správneho alebo iného súdu (tu rozumej súdu konajúceho v civilnom procese podľa CSP, ktorý pre účely tohto rozhodnutia možno označiť za civilný súd), je rozhodujúce, či požiadavka uplatnená žalobou predmetovo spadá do rámca vymedzeného vo vyššie citovanom ustanovení § 6 ods. 1 SSP (porovnaj uznesenie sp. zn. 1SKomp 8/2021).

10. Antidiskriminačný zákon upravuje dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania a ustanovuje prostriedky právnej ochrany pred jej porušením. Zásada rovnakého zaobchádzania sa uplatňuje v spojení s právami subjektov vyplývajúcich z osobitných predpisov avšak v oblasti sociálneho zabezpečenia, zdravotnej starostlivosti, vzdelávania, ochrany spotrebiteľa a v oblasti pracovnoprávných vzťahoch a obdobných vzťahoch (§ 3 v spojení s § 5 a 6 antidiskriminačného zákona).

11. Základný rámec princípu rovnosti v právach a zákazu diskriminácie určuje čl. 12 Ústavy Slovenskej republiky. Transpozíciou smernice Rady 2000/43/ES z 29. júna 2000, ktorá ustanovuje zásadu rovnakého zaobchádzania s osobami bez ohľadu na rasový a etnický pôvod a smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec rovnakého zaobchádzania v zamestnaní a zárobkovej činnosti, smernice Rady 2004/113/ES z 13. decembra 2004 o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania medzi mužmi a ženami v prístupe k tovaru a službám a k ich poskytovaniu a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/54/ES z 5. júla 2006 o vykonávaní zásady rovnosti príležitostí a rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania do antidiskriminačného zákona došlo k zavŕšeniu preberania záväzkov vyplývajúcich z antidiskriminačnej legislatívy.

12. Významným prameňom práva v oblasti ochrany pred diskrimináciou sú aj niektoré medzinárodné zmluvy; ide napríklad o Všeobecnú deklaráciu ľudských práv, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Medzinárodný pakt o hospodárskych a sociálnych právach, Dohovor o odstránení všetkých foriem diskriminácie žien, Dohovor o odstránení všetkých foriem rasovej diskriminácie, Dohovor Medzinárodnej organizácie práce o rovnakom odmeňovaní mužov a žien za prácu rovnakej hodnoty a Dohovor Medzinárodnej organizácie práce o diskriminácií.

13. V tomto kontexte kompetenčný senát uvádza, že pre posúdenie prejednávanej otázky nebude determinujúcou skutočnosťou to, v akom vzájomnom vzťahu sú účastníci konania (vzťah vysielateľa a právnickej osoby, ktorej zákon o vysielaní zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovaní audiovizuálnych mediálnych služieb).

14. Totiž, zásady rovnakého zaobchádzania sa uplatňujú vo vzťahu ku všetkým subjektom verejného aj súkromného práva včítane tých, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach a povinnostiach

fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy; preto nie je možné opomenúť skutočnosť, že aj správny orgán môže byť v postavení strany antidiskriminačného sporu podľa tretej časti CSP.

15. Zásadným determinujúcim znakom z pohľadu prejednávanej veci je však oblasť právnych vzťahov podľa antidiskriminačného zákona (§ 5, § 6, antidiskriminačného zákona), v ktorých sa zásady rovnakého zaobchádzania uplatňujú, ako aj zákonné dôvody, pre ktoré je diskriminácia zakázaná (§ 2 antidiskriminačného zákona).

16. Ako už kompetenčný senát načrtoľ, zásada rovnakého zaobchádzania sa uplatňuje na základe zákonných dôvodov (§ 2 antidiskriminačného zákona) v oblasti sociálneho zabezpečenia, zdravotnej starostlivosti, vzdelávania, ochrany spotrebiteľa, pracovnoprávnych a obdobných vzťahov.

17. Týka sa predovšetkým podmienok prístupu k zamestnaniu, samostatnej zárobkovej činnosti alebo povolaniu, pracovných podmienok vrátane podmienok prepúšťania a odmeňovania, systému sociálnej pomoci, sociálneho poistenia a štátnej sociálnej podpory, zdravotnej starostlivosti a zdravotného poistenia, vzdelávania a poskytovanie a prístup k tovarom a službám v rámci podnikania.

18. V rámci žalobcom ponúknutých žalobných bodov však kompetenčný senát nevidel také dôvody zákazu diskriminácie, ktoré by sa týkali oblastí právnych vzťahov upravených antidiskriminačným zákonom.

19. Totiž, žalobca v rámci žalobných bodov v podstate tvrdil, že správny orgán koná v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania keďže:

- vo vzťahu k rozhodnutiu žalovaného sp. zn. RP/044/2012 z 28.8.2012 za porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 19 ods. 1 písm. e/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o vysielaní“), za ktorú mu bola uložená sankcia vo výške 3.319 Eur tvrdil, že na obdobnom skutkovom základe (propagácia marihuany) nebolo voči konkurenčnému subjektu začaté žiadne správne konanie, ani mu nebola uložená sankcia,

- vo vzťahu k sankcii vo výške 8.000 Eur uloženej v správnom konaní vedenom pod sp. zn. 868/SKO/2015 za porušenie povinnosti podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zákona o vysielaní žalobca argumentoval v tom smere, že konkurenčnému subjektu bola uložená sankcia v rovnakej výške za porušenie totožnej povinnosti, ale skutkové okolnosti, na základe ktorých boli sankcie obom subjektom uložené, sú diametrálne odlišné. V tomto kontexte žalobca dával do komparácie oba vysielané programy najmä z pohľadu dosahu na počet divákov, obsahu relácie ako aj tržieb za odvysielané programy, pričom sa domnieval, že žalovaný zlyhal pri skúmaní závažnosti správneho deliktu.

20. V ostatnej časti žalobných bodov žalobca poukazoval aj na počet sťažností podávaných v zmysle zákona o vysielaní, ako aj na postup orgánov verejnej správy pri ich vybavovaní.

21. Prezentovanou argumentáciou žalobca v podstate nesúhlasil so závermi správnych orgánov v označených rozhodnutiach, ktorými odôvodňovali uloženie sankcie za správne delikty a preto podľa mienky kompetenčného senátu uvedená argumentácia mohla a mala byť predmetom argumentácie v rámci správnych konaní o uložení sankcii.

22. Pokiaľ by totiž žalobca argumentoval v naznačenom smere v správnom konaní, správne orgány by boli povinné vysporiadať s touto argumentáciou a žalobcovi v rámci správnej úvahy poskytnúť dôvody, pre ktoré mu ukladajú danú sankciu v uvedenej výške, a vysporiadať sa aj s dôvodmi, pre ktoré v žalobcom predstretých prípadoch sankcia nebola uložená.

19. Kompetenčný senát v tomto kontexte preto ustálil záver, že žalobcom predstreté skutočnosti sa netýkajú ani jednej z načrtnutých oblastí, v ktorých sa uplatňuje zásada rovnakého zaobchádzania podľa antidiskriminačného zákona a preto nemôže ich posúdenie byť ani predmetom súkromnoprávneho sporu podľa tretej časti CSP, ale na prejednanie a rozhodnutie veci je daná právomoc správneho súdu.

20. Kompetenčný senát konštatuje, že žalobca sa už v minulosti domáhal súdnej ochrany proti rozhodnutiu žalovaného č. RP/044/2012 z 28.8.2012; v konaní vedenom pod sp. zn. 3SŽ/21/2012 Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil rozhodnutie žalovaného a konštatoval, že zo skutkových okolností vyplýva, že žalobca skryto a zámerne sprostredkoval informáciu divákovi, že užívanie drogy môže viesť k spoločenskému úspechu. Najvyšší súd Slovenskej republiky akcentoval aj tú skutočnosť, že žalobca ako vysielateľ zodpovedá za plnenie všetkých povinností vyplývajúcich zo zákona o vysielaní.

21. Úlohou správneho súdu preto bude umožniť žalobcovi preformulovať žalobný petit tak, aby zodpovedal príslušnej procesnej právnej úprave v konaní pred správnym súdom a vo vzťahu k žalobným bodom týkajúcim sa rozhodnutia žalovaného č. RP/044/2012 z 28.8.2012 správny súd preskúma, či žalobcom predostretá argumentácia nepredstavuje skutočnosť relevantnú pre postup podľa druhej hlavy piatej časti SSP.

22. Rozhodnutím kompetenčného senátu sú súde podieľajúce sa na vzniku predloženého kompetenčného sporu viazané (§ 18 ods. 4 SSP).

23. Toto rozhodnutie prijal kompetenčný senát pomerom hlasov 8 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.